

Pòmału, ale dërch

Sł.: E. Pryczkowski
Muz.: Tadeusz Korthals

Òd zëcégò chcã përnã wicy
Jak leno szaré dnie
Zjiscëc chòc w dzélu chcã snicé
Co sedzy bënë mie.

Chcã szerok miec òtemklé rãce
I bëlno zdrzec na swiat
Òd se dawac móm wiòldzé chãcë
Bò kòzdi je mie brat.

Ref. Z tą mëslą lëft nabiéróm zëwszi
Tej wszëtkò sã stówò mòzlëwé
I w zëcé jò mknã coròz lepszé
Pò snòzi brzòd - chòc nié rëchlëwi.

Le czë jem w sztãdze stawiac kroczi
Òdwòzno jic przed se,
Czej trud ze mie wësusò soczi
A strach mie trzimò w sle?

Jò nie dóm sã do zemi zegnąc.
Zdrok òstrzã pònad wierch
I proszczã sã, bë dali rëgnąc
Pòmału, ale dërch.

Ref. Z tą mëslą lëft nabiéróm zëwszi
Tej wszëtkò stówò sã mòzlëwé
I w zëcé kroczã coròz lepszé
Pò snòzi brzòd - chòc nié rëchlëwi.

Powoli, ale wciąż

Sł.: E. Pryczkowski
Muz.: Tadeusz Korthals

Od życia chcę nieco więcej
Jak tylko szare dni
Chcę choćby w części spełnić marzenia
Którą tkwią we mnie.

Chcę mieć szeroko otwarte ramiona
I pięknie patrzeć na świat
Mam wielką chęć dawać wciąż od siebie
Gdyż każdy jest mi bratem.

Ref. Z ta myślą nabieram rześkiego powietrza
Wówczas wszystko staje się realne
I pędzę w życie coraz lepsze
Po dorodne owoce – choć nierychliwe.

Lecz czy jestem w stanie stawiać kroki
Iść odważnie przed siebie
Gdy trud ze mnie wyciska soki
A strach trzyma mnie w uwięzi?

Ja nie dam się do ziemi zgiąć
Wzrok mój wyostrzam ponad drzewa
I prostuję się, by dalej wyruszyć
Powoli, ale wciąż.

Ref. Z ta myślą nabieram rześkiego powietrza
Wówczas wszystko staje się realne
I pędzę w życie coraz lepsze
Po dorodne owoce – choć nierychliwe.

Tłumaczenie z języka kaszubskiego: Eugeniusz Pryczkowski